

การพัฒนาแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน:
กรณีศึกษาประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมสู่การบริหารจัดการต้นทุนการผลิต

**PROBLEM BASED LEARNING MODEL DEVELOPMENT AND COMMUNITY PRODECT
UPGRADE: A CASE STUDY BENEFITS AND OUTCOMES TO THE MANAGEMENT OF
PRODUCTION COSTS**

พิมพ์วิณี มะณีวงศ์*, สุภาวดี มะณีวงศ์

Pimpavee Maneewong, Supavadi Maneewong*

หลักสูตรบัญชีบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Accountancy Program, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology

Rattanakosin.

*Corresponding author, e-mail: pimpavee.man@rmutr.ac.th

Received: 20 June 2023; **Revised:** 18 August 2023; **Accepted:** 12 October 2023

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินผลการเรียนรู้ของเยาวชนกับแนวคิดการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม 2) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผลานวิธีการโค้ชเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม และ 3) ศึกษาผลลัพธ์ของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสู่การบริหารจัดการต้นทุนการผลิตสินค้าชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของวิสาหกิจชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มเยาวชนในอำเภอปราณบุรี จำนวน 370 คน และวิสาหกิจชุมชน จำนวน 29 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก เครื่องมือวิจัยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์แบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นตรง ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้ตามกระบวนการนำตัวแบบในการขับเคลื่อนประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม ตามแนวคิดของกลุ่มเยาวชนมีปัจจัยสำคัญบูรณาการร่วมกัน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงการภายในชุมชน ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านสุขภาพกาย และปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม 2) รูปแบบการเรียนรู้ของเยาวชนกับแนวคิดการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนมีปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ความได้เปรียบทางการแข่งขัน การตลาดออนไลน์ ศักยภาพของวิสาหกิจชุมชน และการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และผลการประเมินรูปแบบโดยรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านโครงการภายในชุมชน ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านสุขภาพกาย และด้านจิตใจตามลำดับ และ 3) ผลลัพธ์ของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน พบว่า ด้านโครงการภายในชุมชน ด้านจิตใจ ด้านสุขภาพกาย ด้านสัมพันธภาพทางสังคมส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการบริหารจัดการต้นทุนการผลิต ได้แก่ การใช้วัตถุดิบ (สับประรด) จากชุมชน และปรับปรุงสูตรเป็นหวานน้อย

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน; การยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน; ประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม; การบริหารจัดการต้นทุนการผลิต

Abstract

The purposes of this research were to: 1) evaluate youth learning and the concept of upgrading community products for shared benefits and outcomes, 2) develop a problem-based learning model incorporating a coaching approach to leverage community products for shared benefits and outcomes, and 3) Study the results of the development of a problem-based learning model to manage the production costs of community products for the benefits and shared outcomes of community enterprises. The sample used in the research was a group of youths in Pranburi District, 370 people and community enterprises, 29 people. Choose a convenient randomization method. The data was collected with a questionnaire and interviews. The data was analyzed with statistics for frequency, percentage, mean, standard deviation, and analysis of linear regression. The research results were as follows: 1) Learning outcomes according to the process of adopting a model that should be used to drive shared benefits according to the concept of youth groups had 4 important integrated factors: the project factor within the community; psychological factor physical health factors social relationship factors, 2) The youth's learning style and the concept of community product upgrading have latent factors, namely, competitive advantage. online marketing enterprise potential and packaging development and the results of the evaluation of the overall model found that the average was at a high level. When considering each side, it was found that the benefits and joint outcomes had the highest mean at the high level, followed by the projects within the community. social relations physical health and psychological aspects respectively, and 3) The results of developing a problem-based learning model revealed that Projects within the community, mental health, physical health, Social relationship had a positive effect at the 0.01 level of significance and management of production costs, including using raw materials (pineapples) from the community and improving the recipe to be less sweet.

Keywords: Problem-Based Learning Model; Community Product Upgrade; Benefits and Outcomes of Learning; Production Cost Management

บทนำ

ทุนมนุษย์ (Human Capital) เป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) ที่เริ่มต้นมาจากความคิด เพราะถ้าปราศจากแนวคิดและทักษะของคนแล้ว การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ย่อมเป็นไปด้วยความยากลำบาก จึงเป็นที่มาของการพัฒนานิเวศสร้างสรรค์ การสร้างบรรยากาศสร้างสรรค์ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นจินตนาการ เอื้ออำนวยต่อการคิดสิ่งใหม่ การกล้าแสดงออกทางความคิดที่สร้างสรรค์ รวมถึงการปรับเปลี่ยนแนวคิด (Mindset) ทักษะคติ (Attitude) เพื่อให้เกิด Creative Ecosystem อย่างแท้จริง [1] จากแนวคิดนี้นำไปสู่การบริหารจัดการหลักสูตรบัญชีบัณฑิตในภาพรวมโดยจากเดิมมีการจัดการศึกษาในเชิงเนื้อหา (Content-Based) และอาชีพ (Employment) สำหรับกลุ่มเป้าหมายในวัยเรียนเป็นหลัก ปรับเป็นแนวทางการพัฒนาและสร้างทรัพยากรมนุษย์เชิงสมรรถนะ (Competency-Based) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้วยการจัดการศึกษาโดยเน้นการพัฒนาเชิงสมรรถนะ (Competence) และการปรับการเรียนการสอนที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcomes)

Based Education) ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนจากการศึกษาที่เน้นการสอนของอาจารย์ ให้เป็นการสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลักเพื่อการเรียนรู้และเพื่อผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent)

การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต เชื่อมโยงสู่เยาวชนในพื้นที่ที่ทางหลักสูตรบัญชีบัณฑิตให้ความสำคัญและเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพของกลุ่มเยาวชนด้านความรู้ความเข้าใจโดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการยกระดับผลิตภัณท์ชุมชนสู่การบริหารจัดการ ต้นทุนการผลิตสินค้าชุมชน ซึ่งสามารถบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบัญชีบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในรูปแบบของกิจกรรมสหวิทยาการที่บูรณาการ กลุ่มสาระความรู้ที่หลากหลาย ที่จะช่วยส่งเสริมศักยภาพของเยาวชน และกำหนดบทบาทของเยาวชนในการมีส่วนร่วม ในด้านการพัฒนาท้องถิ่นของตนในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำผลิตภัณท์ชุมชนมาพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้สู่การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ที่สอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจโมเดลใหม่ (BCG Economy Model) ที่ควบคู่กับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงได้ [2] ด้วยการนำเอาผลิตภัณท์ในชุมชนมาเพิ่มมูลค่าและสร้างรายได้ในรูปแบบของธุรกิจชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชน โดยเยาวชนในแต่ละระดับการศึกษาสามารถพัฒนาศักยภาพพร้อมกัน ในด้านความรู้ ความเข้าใจและทักษะ จนเกิดการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของวิสาหกิจชุมชน

การบูรณาการกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้ที่เป็นการออกแบบสำหรับผู้เรียนต่างระดับการศึกษาจำเป็นต้อง เกิดจากการกำหนดทิศทางการทำงานกิจกรรมร่วมกันของหลายฝ่ายที่สะท้อนไปในทิศทางเดียวกัน โดยผลสะท้อนนี้ เรียกว่า ประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมจากการเรียนรู้ของเยาวชน การนำเสนอกิจกรรมที่ออกแบบร่วมกันระหว่างนักเรียน นักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน เพื่อประเมินผลการเรียนรู้สำหรับการพัฒนาผลิตภัณท์ในชุมชนให้เหมาะสมกับความต้องการของเยาวชนและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ตำบลปรานบุรี ที่มุ่งเน้นการเกิดประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมกัน ซึ่งนับว่ามีความท้าทายในแง่ของการเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมและยั่งยืนที่จะช่วยการผลักดันการศึกษาระดับพื้นที่ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2566-2570) [3] โดยผู้รับผลประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมจากการเรียนรู้ของเยาวชน ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคี ซึ่งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่นำผลิตภัณท์เดิมมาเป็นต้นแบบในการให้เยาวชนได้วิเคราะห์ผลิตภัณท์ การบริหารจัดการต้นทุนการผลิต และสร้างแนวคิดในการออกแบบผลิตภัณท์ใหม่

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary Studies) เป็นการบูรณาการระหว่างการศึกษาทางด้านการบัญชีและสหวิทยาการในระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา และมัธยมศึกษา ผ่านการใช้รูปแบบการเรียนการสอนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน [4] ผสานวิธีการโค้ช [5] ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยการใช้เทคนิคที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคมเป็นบริบทการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และเชื่อมโยงองค์ความรู้ในมุมมองทางด้านการบัญชีและสหวิทยาการที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จริง และเกิดทักษะในการแก้ไขปัญหา (Problem-Solving Skill) ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และเป็นการสร้างจิตสำนึกรักในท้องถิ่นที่สะท้อนให้เห็นถึงการเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพ ด้วยการสร้างรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผสานวิธีการโค้ชเพื่อยกระดับผลิตภัณท์ชุมชนสู่การบริหารจัดการต้นทุนการผลิต เพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของเยาวชนในท้องถิ่นสะท้อนผลลัพธ์และประโยชน์คืนสู่ชุมชนผ่านวิสาหกิจชุมชน ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมและเกิดการพัฒนาด้านการเรียนรู้ร่วมกันของเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของเยาวชนกับแนวคิดการยกระดับผลิตภัณท์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของเยาวชนในอำเภอปรานบุรี

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผสานวิธีการโค้ชเพื่อยกระดับผลิตภัณ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของเยาวชนในอำเภอปรางมบุรี

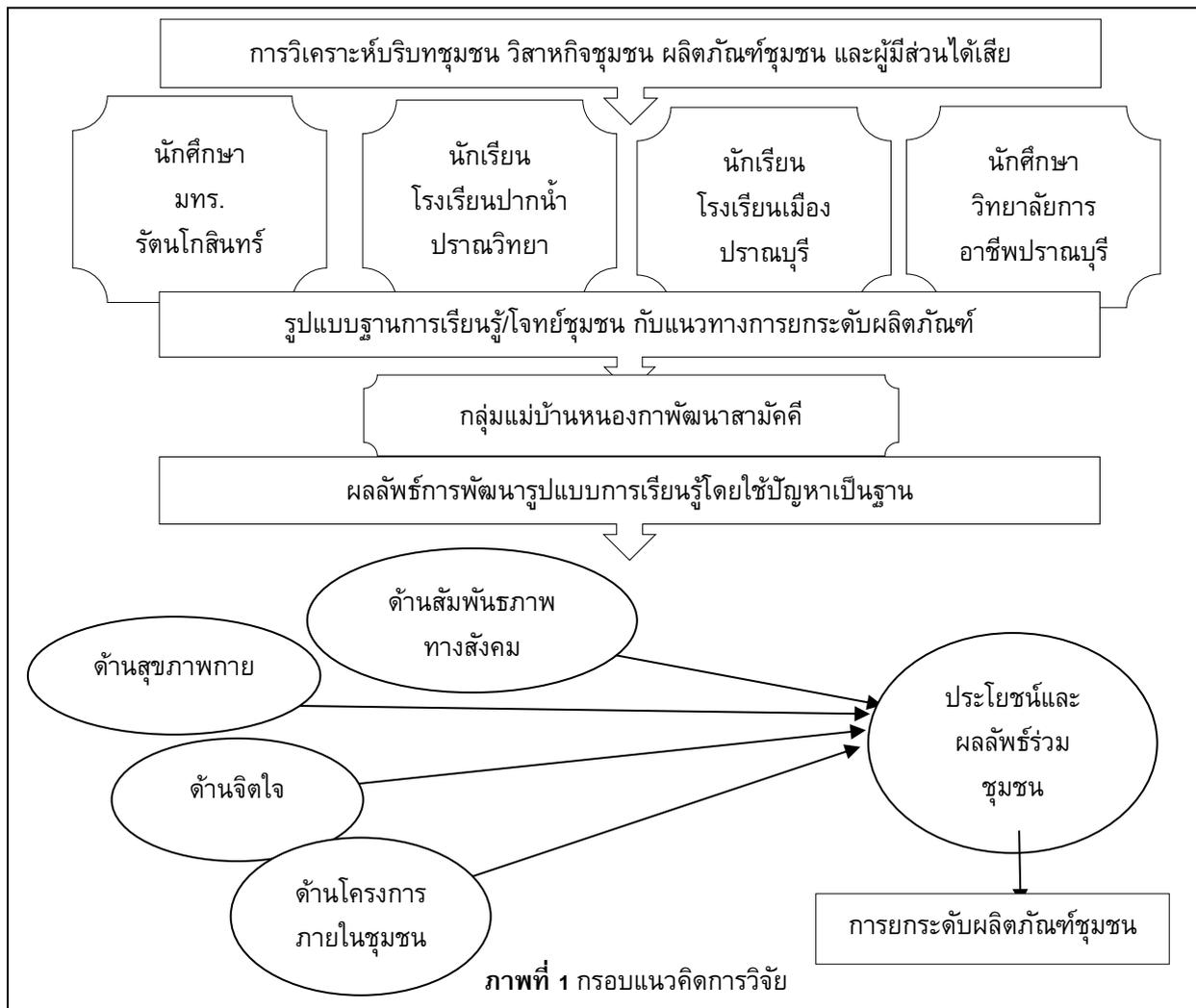
3. เพื่อศึกษาผลลัพธ์ของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสู่การบริหารจัดการต้นทุนการผลิตสินค้าชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของวิสาหกิจชุมชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการยกระดับผลิตภัณ์ชุมชน : กรณีศึกษาประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมสู่การบริหารจัดการต้นทุนการผลิตสินค้าชุมชน ได้มีการกำหนดการดำเนินการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับโครงการวิจัย ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสม ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการยกระดับผลิตภัณ์ชุมชน : กรณีศึกษาประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมสู่การบริหารจัดการต้นทุนการผลิตสินค้าชุมชน ได้ดังภาพที่ 1

กลุ่มประชากร จำนวน 1,638 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่มย่อย ได้แก่ นักศึกษาสาขาการบัญชี จำนวน 1,151 คน [6] นักเรียนโรงเรียนเมืองปราณบุรี จำนวน 125 คน [7] นักเรียนโรงเรียนปากน้ำปราณบุรี จำนวน 115 คน [8]

และนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี จำนวน 247 คน [9] และกลุ่มผู้รับผลประโยชน์ได้แก่ แม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคี จำนวน 29 คน [10] สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

เกณฑ์การคัดเลือกเข้าของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเยาวชนในพื้นที่อำเภอปราณบุรี พิจารณาโดย เป็นนักเรียนมัธยมปลาย อายุอยู่ในระหว่าง 13 – 17 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในสถานการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนเมืองปราณบุรี และโรงเรียนปากน้ำปราณบุรี

กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษาอายุอยู่ในระหว่าง 18 – 22 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในสถานการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาสาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และวิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี

จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้รับผลประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมข้อมูลดังได้ตารางที่ 1 และตารางที่

2

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. นักศึกษาสาขาการบัญชี	1,151	242
2. โรงเรียนเมืองปราณบุรี	125	26
3. โรงเรียนปากน้ำปราณบุรี	115	24
4. วิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี	247	52
รวม	1,638	344

เกณฑ์การคัดออก กลุ่มตัวอย่างไม่อยู่ระหว่างการเก็บข้อมูล (ไม่ได้มาเรียนหรืออยู่นอกพื้นที่) ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยตามโปรแกรมที่กำหนด หรือปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัย

กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้รับผลประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคี จะเป็นผู้ที่ เป็นสมาชิกของกลุ่มแม่บ้านในปัจจุบัน จำนวน 29 คนดังนี้

ตารางที่ 2 กลุ่มผู้รับผลประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม

กลุ่มผู้รับผลประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคี	29	29
รวม	29	29

กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาการบัญชี นักเรียนจากโรงเรียนปากน้ำปราณบุรี วิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี และสมาชิกแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคี มีการกำหนดขนาดตัวอย่างและมีวิธีการคำนวณตามระเบียบวิธีวิจัย จากสูตรของเครซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) เท่ากับ จำนวน 344 คน พิจารณาจากกลุ่มตัวอย่าง 312 คน คิดเพิ่มอีก 10% เท่ากับ 344 คน และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก จึงวางแผนเก็บข้อมูล จำนวน 400 ฉบับ เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนหรือการตอบกลับที่ไม่สมบูรณ์ของแบบสอบถาม และได้รับการตอบกลับที่สมบูรณ์ จำนวน 370 ฉบับ คิดเป็นอัตราตอบกลับร้อยละ 92.50 ยอมรับได้

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ การศึกษาครั้งนี้ ได้รับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (RMUTR-IRB) COA No. 010/2023 รหัสโครงการวิจัย 001/2023-SS-EXP ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2566 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สิทธิในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วม โดยยึดหลักการพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัย รวมทั้งแนวทางในการเก็บข้อมูลกับกลุ่ม

เยาวชน โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเข้า (Inclusion Criteria) คือ เยาวชนในพื้นที่อำเภอปรานบุรีและสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย และมีเกณฑ์ในการคัดออก (Exclusion Criteria) คือเยาวชนที่ไม่สะดวกหรือไม่อยู่ในช่วงการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้างนี้นำเสนอข้อมูลในภาพรวม ไม่มีการระบุรายชื่อหรือข้อมูลอื่นใดอันอาจเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการอันอาจทำให้เสียหายและผิดจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เครื่องมือเก็บการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงผสมจะใช้เครื่องมือ 2 ส่วน ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตสินค้าชุมชนสู่การยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน ภายใต้กรอบการวิเคราะห์ SWOT Analysis ของผลิตภัณฑ์ชุมชน และ 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology) โดยใช้การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Online Questionnaire) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัย โดยกำหนดเป็นข้อคำถามเพื่อเป็นตัวแปรในการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้วิธีการวัดแบบ Likert Scale โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคือ 1-5 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้ 1) การทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) ในแบบสอบถามแต่ละข้อ สามารถแสดงถึงข้อมูลที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบบสอบถามทุกข้อและปรับปรุงแก้ไขร่วมกันเพื่อให้แน่ใจว่า คำตอบที่ได้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามมีค่าอยู่ระหว่าง 0.6-1.00 ซึ่งมีความมากกว่า 0.5 ถือว่ามีความสอดคล้อง [11] 2) นำแบบสอบถามที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด และ 3) นำข้อมูลทั้ง 30 ชุด ที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Analysis) ของแบบสอบถามโดยวิธี Factor analysis, Total Variance และการใช้วิธี Cronbach α -coefficient จำนวน 5 องค์ประกอบ จากข้อคำถามที่เป็นตัวแปร พบว่า มีค่าสถิติผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 0.7 ถือเป็นค่าที่ยอมรับได้ [12] สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบเครื่องมือ

การยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน	Factor Loading	%Total Variance	Cronbach Alpha
ด้านโครงการภายในชุมชน	0.8342	0.6332	0.8030
ด้านจิตใจ	0.7585	0.6364	0.8088
ด้านสุขภาพกาย	0.8561	0.6991	0.8531
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	0.8450	0.6884	0.8483
ด้านประโยชน์และผลลัพธ์รวม	0.7980	0.6752	0.7533

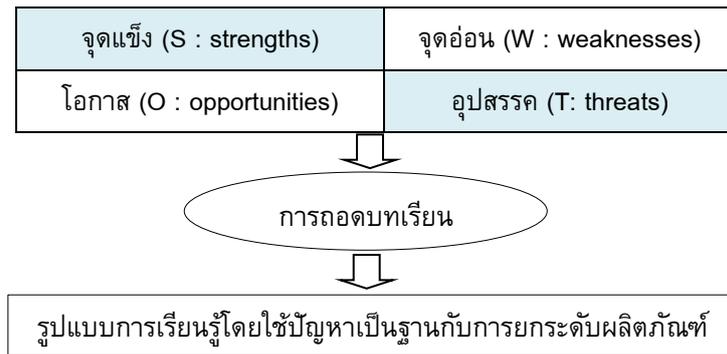
วิธีการรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยประสานงานขอความอนุเคราะห์จากสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ออกหนังสือถึงกลุ่มเป้าหมายในอำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายแสดงรายละเอียดได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่าง	การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย	สถานที่จัดกิจกรรม
1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา การบัญชี	1. ประสานงานและขออนุญาตเข้าทำกิจกรรมเรียนรู้ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา 2. ประชาสัมพันธ์โครงการด้วยการติดต่อผ่านอาจารย์ประจำชั้นให้คัดเลือกและส่งรายชื่อ 3. กำหนดวันดำเนินกิจกรรมและลงพื้นที่ (ตามวันที่ทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาสะดวก) โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการ 3 ชั่วโมง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล
2. นักเรียนโรงเรียนเมืองปราณบุรี	1. ประสานงานและขออนุญาตเข้าทำกิจกรรมผ่านคุณครูหรืออาจารย์ในสถานศึกษา 2. ประชาสัมพันธ์โครงการด้วยการติดต่อผ่านอาจารย์ประจำชั้นให้คัดเลือกและส่งรายชื่อ 3. กำหนดวันดำเนินกิจกรรมและลงพื้นที่ (ตามวันที่ทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาสะดวก) โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการ 3 ชั่วโมง	โรงเรียนเมืองปราณบุรี
3. นักเรียนโรงเรียนปากน้ำปราณบุรี	1. ประสานงานและขออนุญาตเข้าทำกิจกรรมผ่านคุณครูหรืออาจารย์ในสถานศึกษา 2. ประชาสัมพันธ์โครงการด้วยการติดต่อผ่านอาจารย์ประจำชั้นให้คัดเลือกและส่งรายชื่อ 3. กำหนดวันดำเนินกิจกรรมและลงพื้นที่ (ตามที่ทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาสะดวก) โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการ 3 ชั่วโมง	โรงเรียนปากน้ำปราณบุรี
4. นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี	1. ประสานงานและขออนุญาตเข้าทำกิจกรรมผ่านคุณครูหรืออาจารย์ในสถานศึกษา 2. ประชาสัมพันธ์โครงการด้วยการติดต่อผ่านอาจารย์ประจำชั้นให้คัดเลือกและส่งรายชื่อ 3. กำหนดวันดำเนินกิจกรรมและลงพื้นที่ (ตามวันที่ทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาสะดวก) โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการ 3 ชั่วโมง	วิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายข้างต้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 มีการดำเนินการลงพื้นที่และจัดกิจกรรมกลุ่ม “ด้วยการให้เล่นเกมและการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์สับปะรดกวน” โดยการระดมสมอง ความคิดเห็นด้วยการจัดกิจกรรมออกแบบผลิตภัณฑ์สับปะรดกวน วิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ของชุมชนว่ามีจุดแข็งจุดอ่อนอย่างไร โดยแยกทำกิจกรรมเป็น 4 กลุ่ม ตามกลุ่มเป้าหมาย คือ 1) นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา การบัญชี 2) โรงเรียนเมืองปราณบุรี 3) โรงเรียนปากน้ำปราณบุรี และ 4) วิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี และในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มนั้น ทีมนักวิจัยจะคัดเลือกเยาวชนที่โดดเด่นจากการทำกิจกรรม เช่น กล้าพูด กล้าแสดงออก และมีส่วนร่วม จำนวนสถาบันละ 3 คน รวมเป็น 12 คนมาร่วมให้ข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน แสดงได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การรวบรวมข้อมูลผ่านการทำกิจกรรมกลุ่ม

วัตถุประสงค์ข้อ 2 ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลและใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พรรณนาเชื่อมโยงแต่ละเนื้อหาหรือเหตุการณ์ให้เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน วิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผสานวิธีการโค้ชเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม เครื่องมือที่ใช้วัด ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือด้วยการวิเคราะห์ IOC และ Factor analysis

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ศึกษาผลลัพธ์ของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสู่ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่การบริหารจัดการต้นทุนการผลิตสินค้าชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของเยาวชนในอำเภอปราณบุรี ด้วยการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานออกมาเป็นผังภาพและวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการต้นทุนในมุมมองของเยาวชนและความเป็นไปได้ในการบริหารจัดการต้นทุนในมุมมองของกลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคีถึงประโยชน์ที่ได้รับด้วยการสัมภาษณ์สู่แนวทางการปฏิบัติจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) การสัมภาษณ์จะใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และ 2) แบบสอบถามจะนำแบบสอบถามทั้งหมดมาทำการลงรหัสด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์และแปลผลของข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการอธิบายกลุ่มประชากรที่เก็บรวบรวมข้อมูลและสรุปผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการทดสอบสมมติฐาน โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ แบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นตรง

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยนี้จะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 3 ประเด็น ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 370 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.5 ส่วนใหญ่มีอายุ 18 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.6 มีการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 36.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.5 และประสบการณ์ซื้อผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน คิดเป็นร้อยละ 99.2

ตอนที่ 2 ผลการประเมินผลการเรียนรู้ของเยาวชนกับแนวคิดการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของเยาวชนระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษา

จากการศึกษาและประเมินผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคี ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สับปะรดกวน สรุปภาพรวมตามแนวคิดของกลุ่มเยาวชน จำนวน 12 คน จากสถานศึกษาละ 3 คนจาก 4 สถานศึกษา

ได้แก่ 1) นักศึกษาสาขาการบัญชี 2) โรงเรียนเมืองปรางมบุรี 3) โรงเรียนปากน้ำปรางมบุรี และ 4) วิทยาลัยการอาชีพปรางมบุรี สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ SWOT Analysis ของผลิตภัณฑ์ชุมชน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
1. เป็นสินค้าที่ทำสดใหม่ 2. รสชาติอร่อย 3. เป็นสินค้า/ผลผลิตที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด 4. เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้จากวัตถุดิบในชุมชน	1. ในบางฤดูกาลวัตถุดิบอาจไม่มีตลอดปี เช่น ไม่ใช่ฤดูกาลสับปะรด ทำให้สับปะรดมีราคาแพง 2. ต้นทุนการผลิตทางด้านการเกษตรสูงขึ้นทำให้วัตถุดิบราคาสูงขึ้นทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้นด้วย 3. บรรจุภัณฑ์ยังไม่ทันสมัย 4. ยังขาดความรู้ในเรื่องการตลาดออนไลน์
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
1. หน่วยงานของรัฐได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุน 2. ได้รับความรู้และบริการทางด้านวิชาการจากสถาบันการศึกษา 3. หน่วยงานในท้องถิ่นได้เล็งเห็นความสำคัญ	1. สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ 2. ปัญหาวิกฤติโรคระบาด Covid-19 ทำให้คู่ค้าลดลง

นำไปสู่การสะท้อนผลลัพธ์ “ประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม” มาให้กลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคีเพื่อเป็นแนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อไป มีรายละเอียดดังตารางที่ 6

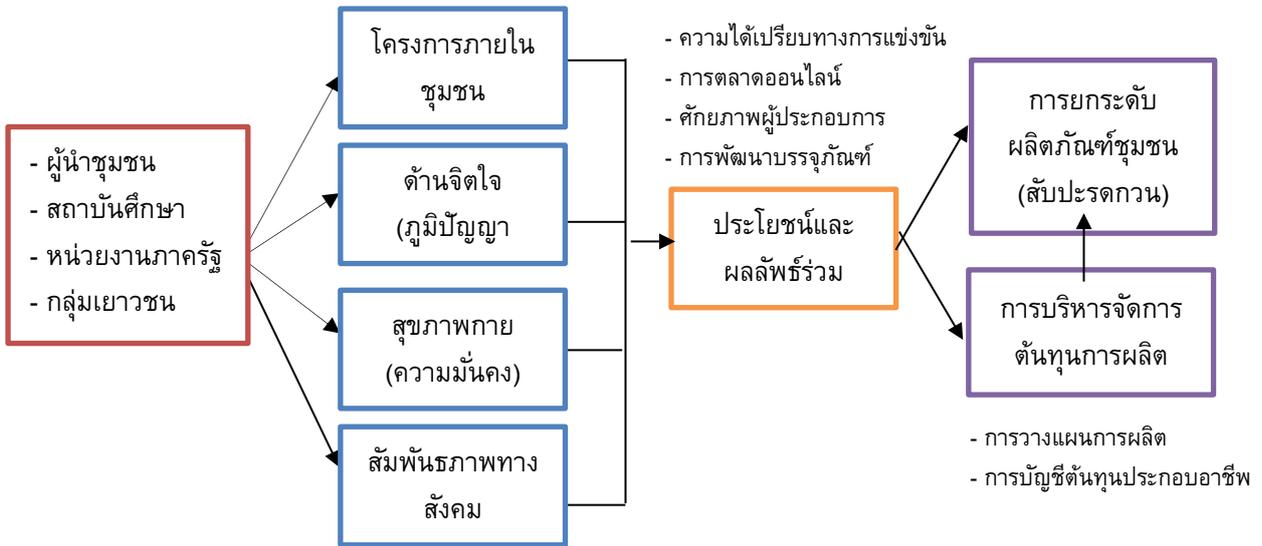
ตารางที่ 6 การสะท้อนผลลัพธ์ “ประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม”

ผู้รับประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม	สะท้อนผลลัพธ์
กลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคี	1. ประสานผ่านประธานกลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคีเพื่อจัดเวทีเสวนา 2. วางแผน/เสวนาถึงผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินการวิจัย

ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผลานวิธีการโค้ชเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของเยาวชนระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษา พบว่า

1. จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผลานวิธีการโค้ชเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สับปะรดกวน มียอดขายที่ลดลงและยังไม่เป็นที่นิยมของกลุ่มเยาวชน เนื่องจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิ บุคลากรของกลุ่มวิสาหกิจ (ด้านโครงการภายในชุมชน) การรวมกลุ่มกันของกลุ่มแม่บ้านส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยกลางคนถึงผู้สูงอายุ และได้ดำเนินการจัดทำผลิตภัณฑ์ในรูปแบบเดิม (ด้านจิตใจ) รวมถึงสมาชิกบางกลุ่มคนไม่มีเวลาในการทำกิจกรรมของวิสาหกิจชุมชน ได้แก่ ปัญหาเรื่องเวลา เรื่องสุขภาพ และภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง (ด้านสุขภาพกาย) ทางกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจึงควรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเยาวชนในชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ การสร้าง Content การเปลี่ยนข้อความหรือคำโฆษณา เป็นต้น (ด้านสัมพันธภาพทางสังคม) และควรมีการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนและสถาบันทางการศึกษา ได้แก่ การสร้างเป็นแหล่งเรียนรู้ การเปิดโอกาสให้เข้าศึกษาดูงานของสถาบันศึกษาในพื้นที่ (ด้านประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม)

2. รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผสานวิธีการโค้ช สามารถพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนรู้ในกระบวนการนำตัวแบบที่ควรจะเป็นในการขับเคลื่อนประโยชน์ร่วมตามแนวคิดของกลุ่มเยาวชน แบบวัฒนธรรมชุมชนไปปฏิบัตินั้นจะต้องมีการจัดเรียงความสัมพันธ์โดยอาศัยปัจจัยที่มีความสำคัญบูรณาการร่วมกัน 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านโครงการภายในชุมชน รวมถึงประธานกลุ่มวิสาหกิจและผู้นำในชุมชนที่ต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นภาวะผู้นำซึ่งประกอบไปด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ทุ่เมเท จริ่งจ้ง มีคุณธรรมสูง โอบอ้อมอารี 2) ปัจจัยด้านจิตใจ เน้นในด้านของสำนึกรักบ้านเกิดของทุกฝ่ายทั้งกลุ่มเยาวชน คนในหมู่บ้าน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน จะต้องมีความมุ่งมั่นได้แก่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความมีน้ำใจของคนในชุมชน รวมไปถึงทรัพยากรด้านต่าง ๆ ที่มีความสมบูรณ์ 3) ปัจจัยด้านสุขภาพกาย นอกจากการรวมกลุ่มกันเพื่อทำผลิตผลผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากสับปะรดกวนแล้วนั้น ควรจะมีการส่งเสริมด้านอื่น เพื่อช่วยและทำให้วิสาหกิจมีความยั่งยืน อาทิ การมีตำแหน่งหน้าที่ที่ชัดเจนในวิสาหกิจชุมชน หากมีกำไรจากการรวมกลุ่ม ควรมีการจัดสรรปันส่วนให้ชัดเจน รวมถึงหากมีตำแหน่งบริหารวิสาหกิจชุมชน ควรมีค่าตอบแทนประจำตำแหน่ง 4) ปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม เป็นการร่วมทำกิจกรรมหรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนหรือระหว่างชุมชน เช่น การขายออนไลน์ หรือการฝากขายตามร้านค้าขายของฝาก จากแนวคิดข้างต้นสามารถสร้างรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผสานวิธีการโค้ช ได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผสานวิธีการโค้ช

3. ผลการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผลานวิธีการโค้ช ทั้ง 4 ปัจจัยข้างต้น กำหนดแนวทางการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคี สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้กับแนวทางการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน

แนวทางการยกระดับผลิตภัณฑ์	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านโครงการภายในชุมชน	3.65	0.65	มาก
ด้านจิตใจ	3.46	0.51	มาก
ด้านสุขภาพกาย	3.47	0.50	มาก
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	3.57	0.32	มาก
ด้านประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม	3.88	0.46	มาก
ภาพรวม	3.57	0.34	มาก

จากตารางที่ 7 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ของเยาวชนกับแนวทางการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านโครงการภายในชุมชน ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านสุขภาพกาย และด้านจิตใจ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลลัพธ์ของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสู่ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของเยาวชนระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษา

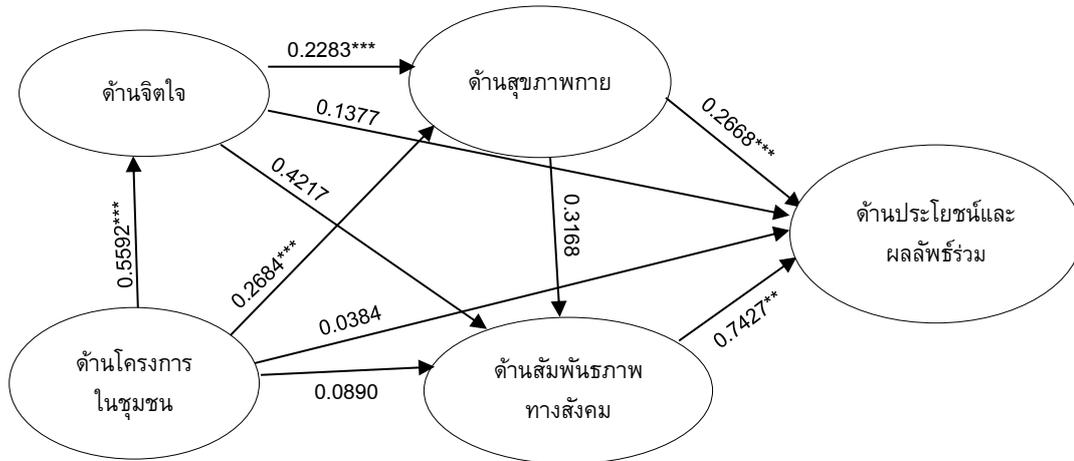
จากปัจจัยที่เกี่ยวข้องของการเรียนรู้ของเยาวชนกับแนวทางการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของกลุ่มเยาวชนข้างต้นนำมาสู่การวิเคราะห์แบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นตรง ได้ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์แบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นตรง

Factor	A1	A2	A3	A4
A1	0.5592***	0.2684***	0.0890	0.0384
A2		0.2283***	0.4217***	0.1377**
A3			0.3168***	0.2668***
A4				0.3947***
Contrast	0.1389***	0.1597***	0.0872**	0.1163***
N	370	370	370	370
rss	5.7070	11.8500	13.3252	9.7147
F	271.39***	103.66***	99.40***	109.45***
r2	0.6899	0.4594	0.4490	0.5454
r2_a	0.6873	0.4549	0.4444	0.5404

* $p < .1$, ** $p < .05$, *** $p < .01$

จากผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นตรงสามารถแสดงผลการประมาณค่าแบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นตรง ได้ดังนี้

ภาพที่ 4 ผลการประมาณค่าแบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นตรง

จากตารางที่ 8 และภาพที่ 4 แสดงผลการประมาณค่าแบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นตรง เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของเยาวชนในอำเภอปรานบุรีจากแบบสอบถาม พบว่า ทุกปัจจัยส่งผลทางบวก โดยปัจจัยด้านโครงการภายในชุมชน ส่งผลต่อด้านจิตใจและด้านสุขภาพกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยด้านจิตใจ ส่งผลต่อด้านสุขภาพกาย และด้านสัมพันธภาพทางสังคม และประโยชน์และผลลัพธ์รวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ปัจจัยด้านสุขภาพกายส่งผลต่อด้านสัมพันธภาพทางสังคม และประโยชน์และผลลัพธ์รวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดต่อการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสุขภาพกาย และด้านจิตใจ แต่ด้านโครงการภายในชุมชน ไม่มีผลต่อการมีประโยชน์และผลลัพธ์รวม

ผลการสะท้อนผลลัพธ์ “ประโยชน์และผลลัพธ์รวม” สู่กลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคีภายใต้การเสวนาถึงผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการต้นทุนการผลิตภายใต้การนำ “ประโยชน์และผลลัพธ์รวม” มาสะท้อนผลลัพธ์สู่กลุ่มวิสาหกิจชุมชน : แม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคีเพื่อเป็นแนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์นั้น วิสาหกิจชุมชน ได้มุมมองการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตที่เป็นแนวทางและสามารถยอมรับได้ ได้แก่ การใช้วัตถุดิบ (สับปะรด) จากชุมชน และปรับปรุงสูตรเป็นหวานน้อย

สรุปและอภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยข้างต้น สามารถอภิปรายผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผลานวิธีการโค้ชเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่การออกรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผลานวิธีการโค้ช สามารถพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนรู้ในกระบวนการนำตัวแบบที่ควรจะเป็นในการขับเคลื่อนประโยชน์ร่วมตามแนวคิดของกลุ่มเยาวชน อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบบวัฒนธรรมชุมชนไปปฏิบัตินั้นจะต้องมีการจัดเรียงความสัมพันธ์โดยอาศัยปัจจัยที่มีความสำคัญบูรณาการร่วมกัน 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงการภายในชุมชน ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านสุขภาพกาย ปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม เนื่องจากเยาวชนเป็นหนึ่งในชุมชนและวิสาหกิจชุมชนเป็นหนึ่งในหน่วยงานหรือส่วนสำคัญในการสร้างความสามัคคีในชุมชน ในการสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชน เมื่อเยาวชนรุ่นใหม่ได้วิเคราะห์แนวทาง

การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผลานวิธีการโค้ชจึงทำให้เกิดมิติใหม่ที่น่าสนใจที่จะสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดนใจกลุ่มคนรุ่นใหม่ ทำให้วิสาหกิจชุมชนมีกลุ่มเป้าหมายเพิ่มมากขึ้นมีแนวโน้มทำให้ยอดขายของผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เยาวชนในชุมชนยังเสนอความคิดเห็นถึงประโยชน์ร่วมด้วยว่าความสามารถการแข่งขันเป็นการดำเนินธุรกิจให้เหนือกว่าคู่แข่งสามารถทำได้โดยการมอบคุณค่าที่ดีกว่าให้แก่ลูกค้า การโฆษณาผลิตภัณฑ์และการบริการด้วยราคาที่ถูกลงหรือคุณภาพที่ดีกว่าจึงสามารถถึงความสนใจจากลูกค้าได้ โดยต้องมีผลิตภัณฑ์และบริการที่มีความโดดเด่น การนำเสนอคุณค่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ถ้าคุณค่าที่นำเสนอมีประสิทธิภาพจะสามารถสร้างความสามารถในการแข่งขันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์วิวัฒน์ มะณีวงศ์, นภาพร นาคทิม, และสุภาวดี มะณีวงศ์ [13] พบว่า การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันมี 4 ประเด็นสำคัญคือ (1) ด้านการเรียนรู้จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนแบบครบวงจร (2) ด้านการจัดการ มีการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน (3) ด้านการผลิต แลกเปลี่ยนปัจจัยการผลิตร่วมกัน และ (4) ด้านการตลาดยกระดับผลิตภัณฑ์เป็นของฝากประจำจังหวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของวราวุธ ศิริพันธ์ และระบิล พันภัย [14] พบว่าความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็ว ด้านการสร้างความแตกต่าง และด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการด้านการดำเนินงานเชิงรุก และสอดคล้องกับงานวิจัยของพนิดา สัตโยภาส, บุญชนิด วิงวอน และบุญทวรรณ วิงวอน [15] พบว่าความคิดเห็นด้านความสามารถทางการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญกร พระบำรุง และจุฑามาส แก้วสุข [2] พบว่า ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มเยาวชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีถึงดีมากมากกว่าร้อยละ 90 ยกเว้นกิจกรรมการถ่ายทอดในฐานะยุวมัคคุเทศก์ฝึกหัดที่มีผลการประเมินอยู่ที่ร้อยละ 65.4 โดยต้องมีการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ยังเกิดการพัฒนาสื่อจากบทเรียนการเรียนรู้ด้วยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในรูปของคลิปวิดีโอและอนิเมชัน 2 มิติในภาษาไทย และเกาหลีทั้งนี้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นนับเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญที่จะสนับสนุนให้เยาวชนได้พัฒนาความรู้และทักษะสู่การเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

2. การเรียนรู้ของเยาวชนกับแนวคิดการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านโครงการภายในชุมชน ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านสุขภาพกาย และด้านจิตใจตามลำดับ เนื่องจากการได้รับแรงผลักดันหรือความร่วมมือร่วมใจภายในชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและผลการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีปัจจัยสำคัญที่ควรแก่การพัฒนาเป็นการด่วน ได้แก่ การตลาดออนไลน์ซึ่งจะทำการโปรโมตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ชุมชนได้ในวงกว้าง และสามารถให้บริการลูกค้าออนไลน์ได้ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้ลูกค้ารู้สึกว่าได้รับการดูแลและเอาใจใส่เป็นอย่างดี (ด้านสัมพันธภาพทางสังคม) ดังนั้น การใช้การปฏิสัมพันธ์กับโซเชียลมีเดียช่วยให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการตอบรับเชิงบวกได้โดยตรง สอดคล้องกับงานวิจัยของวันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เจริญลักษณ์ [16] พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการลำดับแรก คือ ความใส่ใจในความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความเป็นตัวของตัวเอง ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ความมีนวัตกรรม ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความกล้าเสี่ยง ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธีรา อะทะวงษ์ และสมบุรณ์วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์ [17] พบว่า คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 11 ด้าน พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งในภาพรวมและจำแนกตามขนาดของวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกันโดยมีคะแนนคุณลักษณะอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในคุณลักษณะของการ

เป็นผู้ประกอบการพบว่าวิสาหกิจทั้งในภาพรวมและจำแนกตามขนาดของวิสาหกิจส่วนใหญ่มีการปฏิบัติด้านการสร้างนวัตกรรมมากที่สุด ลำดับถัดไปคือ การเรียนรู้ และความอดทน

3. ปัจจัยด้านโครงการภายในชุมชน ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านสุขภาพกาย ปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม ส่งผลทางบวก โดยปัจจัยด้านโครงการภายในชุมชน ส่งผลต่อด้านจิตใจและด้านสุขภาพกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยด้านจิตใจ ส่งผลต่อด้านสุขภาพกาย และด้านสัมพันธภาพทางสังคม และประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ปัจจัยด้านสุขภาพกายส่งผลต่อด้านสัมพันธภาพทางสังคม และประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนผ่านแนวคิดการสร้างประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมจากการเรียนรู้ของเยาวชนชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยสำคัญของการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนคือปัจจัยด้านโครงการภายในชุมชนซึ่งหมายถึงความสามารถทางการแข่งขันของวิสาหกิจชุมชนขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ผ่านสื่อเทคโนโลยีและการยกระดับความสามารถของวิสาหกิจชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของวรายุ ศิริพันธ์ และระบิล พันภัย [18] พบว่า การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการด้านการดำเนินงานเชิงรุกและความสำเร็จได้เปรียบทางการแข่งขันด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุนส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรม และความสำเร็จได้เปรียบทางการแข่งขันด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ

การบริหารจัดการต้นทุนการผลิตภายใต้การนำ “ประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม” มาสะท้อนผลลัพธ์สู่กลุ่มวิสาหกิจชุมชน : แม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคีเพื่อเป็นแนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์นั้น พบว่า การบริหารจัดการต้นทุนการผลิตที่เป็นแนวทางและสามารถยอมรับได้ ได้แก่ การใช้วัตถุดิบ (สับปะรด) จากชุมชน และปรับปรุงสูตรเป็นหวานน้อย เนื่องจากการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนจากการเรียนรู้ของเยาวชนชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยสำคัญของการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนคือปัจจัยด้านโครงการภายในชุมชนและการยกระดับความสามารถของวิสาหกิจชุมชน การใช้วัตถุดิบ (สับปะรด) จากชุมชนเป็นการลดต้นทุนในด้านการขนส่งและลดระยะเวลาการส่งมอบทำให้วิสาหกิจชุมชนได้รับวัตถุดิบที่สดใหม่ และจากแนวคิดปรับปรุงสูตรสับปะรดหวานเป็นหวานน้อยทำให้ลดต้นทุนด้านวัตถุดิบ (น้ำตาล) รวมถึงทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับความสนใจจากกลุ่มผู้บริโภคสุขภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของกิริติพงษ์ ปัญญาเรือง [19] พบว่า กลยุทธ์ความได้เปรียบทางการแข่งขันมีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานโดยรวมไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิพงษ์ วรอุไร และจิตสุภา กิตผดุง [20] พบว่า 1) กระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานประสานการโค้ชช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนที่ 11.55 และหลังเรียนที่ 18.67 และ 2) กระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานประสานการโค้ชช่วยส่งเสริมสร้างความตระหนักถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เพิ่มสูงขึ้นและช่วยส่งเสริมพฤติกรรมของนิสิตโดยเน้นพฤติกรรมปกป้องป้องกันและแก้ไขปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์วิวัฒน์ มะณีวงศ์ [21] พบว่า การยกระดับศักยภาพผ่านการพัฒนาคุณภาพของมะพร้าวสด และการยอมรับระบบบัญชีต้นทุนประกอบอาชีพมาใช้ในการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตสร้างความเข้มแข็งในการกำหนดราคาผ่านการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าว ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันและสร้างอำนาจต่อรองต่อผู้บริโภคได้

ข้อเสนอแนะ

สำหรับงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. เยาวชนในพื้นที่เกิดแนวคิดและรับรู้ถึงความสำคัญของผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยการการถอดบทเรียนวิเคราะห์ถึง SWOT Analysis เพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมเพื่อส่งต่อแนวคิดการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและท้องถิ่นได้ ดังนั้นกลุ่มเยาวชนและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนควรคิดออกแบบผลิตภัณฑ์ชุมชนแบบใหม่ที่สามารถดึงดูดใจสำหรับผู้บริโภคในยุค

ปัจจุบัน เน้นถูกหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และเพิ่มประโยชน์ใช้สอย เพิ่มช่องทางวางขายในห้างสรรพสินค้า ทำให้ผู้บริโภคเข้าถึงง่ายยิ่งขึ้น และผลักดันผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นสินค้าประจำจังหวัดหรือของฝากประจำจังหวัด

2. ความรู้ความเข้าใจและความตระหนักถึงเป้าหมายและได้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผสานวิธีการโค้ชเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมและสามารถจัดทำแผนธุรกิจก่อให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน สามารถส่งมอบแผนธุรกิจให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อนำไปต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชน ดังนั้นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนควรเรียนรู้และปรับใช้ แนวคิดเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ตอบโจทย์ของกลุ่มเป้าหมายใหม่หรือกลุ่มเยาวชน ทำให้สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การทำให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นที่รู้จักในหมู่ผู้บริโภคกลุ่มเดิมแล้วนั้น การทำให้ผลิตภัณฑ์ประสบความสำเร็จได้วิสาหกิจชุมชนและเยาวชนจะต้องรับรู้ถึงผลลัพธ์ที่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสู่ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อประโยชน์และผลลัพธ์ร่วมของเยาวชนในระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับมัธยมศึกษา จะช่วยทำให้เห็นถึงความสำเร็จหรือผลการดำเนินงานเพื่อสามารถนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ การตลาดดิจิทัลของวิสาหกิจชุมชน ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่นอกเหนือจากงานวิจัยชิ้นนี้ เช่น การขายสินค้าออนไลน์ การขายฝากขายสินค้า

2. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาแนวทางออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคเพื่อเพิ่มความสามารถทางการแข่งขัน เพื่อนำมาทำการศึกษาและเปรียบเทียบผลการวิจัย

3. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาความต้องการซื้อสินค้าสินค้า โดยการพัฒนาของวิสาหกิจชุมชนต้องนำเสนอสินค้าเพื่อดึงดูดให้ผู้คนสนใจมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานโดยโครงการวิจัยมูลฐาน งบประมาณรายได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เอกสารอ้างอิง

- [1] อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.). (2565). รายงานการศึกษา ระบบอุดมศึกษาไทยในบริบทของประเทศพัฒนาแล้ว ฉบับที่ 1 : การผลิตและพัฒนากำลังคนตามความต้องการของประเทศ. สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2565, จาก <https://www.nxpo.or.th/th>
- [2] ธายุกร พระบำรุง, และจุฑามาส แก้วสุข. (2565). การประเมินผลการเรียนรู้สหวิทยาการของเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นโดยมุ่งประโยชน์และผลลัพธ์ร่วม: กรณีของตำบลนาเชือก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม. การประชุมวิชาการครั้งที่ 17 ประจำปี 2565 (ควอท). วันที่ 24-25 มีนาคม 2565.
- [3] สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (2566-2570). สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2565, จาก <https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan>
- [4] Hmelo-Silver, C. E. (2004). Problem-Based learning: What and how do students learn?. *Educational Psychology Review*, 16, 235-266. <https://doi.org/10.1023/B:EDPR.0000034022.16470.f3>

- [5] Dixon, M. D. (2010). Creating effective student engagement in online courses: What do students find engaging?. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 10(2), 1-13.
- [6] มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล. (2565). *จำนวนนักศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2565, จาก <https://reg.rmutr.ac.th/regisweb/home>
- [7] โรงเรียนปากน้ำปราณวิทยา. (2565). *จำนวนนักเรียน*. สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2565, จาก <https://www.paknampranwittaya.ac.th>
- [8] โรงเรียนเมืองปราณบุรี. (2565). *จำนวนนักเรียน*. สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2565, จาก <http://muangpran.ac.th/mbhome/index.php/8-all-about-mb.html>
- [9] วิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี. (2565). *จำนวนนักศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2565, จาก <http://km.pranicec.ac.th/?usid=20130008>
- [10] วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านหนองกาพัฒนาสามัคคี. (2565). *จำนวนสมาชิกวิสาหกิจชุมชน*. สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2565, จาก https://smce.doae.go.th/product_detail.php
- [11] อารยา องค์เอี่ยม, และพงศ์ธรา วิจิตรเวชไพศาล. (2561). การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย. *วิสัยทัศน์สาร*, 4, 36-42.
- [12] ยุทธ ไกยวรรณ. (2558). *หลักสถิติวิจัยและการใช้โปรแกรม SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [13] พิมพ์วีณ์ มะณีวงศ์, นภาพร นาคทิม, และสุภาวดี มะณีวงศ์. (2563). ประสิทธิภาพการบริหารจัดการต้นทุนและรายได้เปรียบเทียบการแข่งขันของกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี*, 15(1), 128-138.
- [14] วรายุ ศิริรินทร์, และระบิล พันภัย. (2563). การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอุตสาหกรรมอาหารในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. *วารสารชุมชนวิจัย*, 14, 242-252.
- [15] พนิดา สัตโยภาส, บุญชนิด วิงวอน, และบุญทวรรณ วิงวอน. (2555). *ศักยภาพผู้ประกอบการและนวัตกรรมองค์การที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือตอนบน*. การประชุมวิชาการวิจัยรำไพพรรณี ครั้งที่ 6 ว่าด้วยความมั่นคงของภูมิภาคอาเซียน; 19-20 ธันวาคม 2555; มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. จังหวัดจันทบุรี, หน้า 262-273.
- [16] วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์, และวิโรจน์ เจษฎาลักษณ์. (2558). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดนัดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 8, 967-988.
- [17] สุธีรา อะทะวงษ์, และสมบูรณ์วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์. (2557). คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการและลักษณะของสถานประกอบการที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย. *สุทธิปริทัศน์*, 28, 61-79.
- [18] วรายุ ศิริรินทร์, และระบิล พันภัย. (2563). การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอุตสาหกรรมอาหารในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. *วารสารชุมชนวิจัย*, 14, 242-252.
- [19] กิรติพงษ์ ปัญญาเรือง. (2559). *กลยุทธ์ความได้เปรียบทางการแข่งขันที่มีต่อผลความสำเร็จในการดำเนินงานตามแนวคิด Balance Scorecard ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแปรรูปอาหารของจังหวัดสุพรรณบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ] ไม่ได้ตีพิมพ์*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- [20] สุทธิพงศ์ วรอุไร, และจิตสุภา กิตตผดุง. (2565). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับวิธีการโค้ช เพื่อส่งเสริมความตระหนักถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 14 เรื่อง “ชีวิตใต้น้ำ”. การประชุมวิชาการ ครั้งที่ 17 ประจำปี 2565 (ควอท). วันที่ 24-25 มีนาคม 2565.
- [21] พิมพ์ปวีณ์ มะณีวงศ์. (2563). การตัดสินใจยอมรับระบบบัญชีต้นทุนประกอบอาชีพกับการยกระดับศักยภาพของเกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน, 26(4), 67-79.